

nisi instante periculo veluti obsidionis, aut si per loca non tuta clericus interfecerit. Barbofa cum aliis num. 139. Bobad. ubi proximè.

38 Hinc oritur anceps controversia, an scilicet Clericus possit per laicos justitiæ ministros spoliari armis, cum quibus fuerit comprehensus? Pro utraque sententia quamplurimos congestit Barbofa d. cap. 40. num. 140. & 141. tenens negativam, etsi contrariam magis communem fateatur, quæ apud nos in praxi prævaluit, sicut ex pluribus tradidi d. cap. 20. numero 227. & num. 229. contra sentientes recensui.

Ibi: Et sanè de interdicto armorum usu.

De quo actum per me d. lib. 2. variar. cap. 20. ex num. 223.

Ibi: Lex autem Principis secularis.

39 Quando & quomodo lex secularis Principis Ecclesiasticos liget, præmissum est supra, hoc lib. cap. 8. num. 25.

Ibi: De eo tantum articulo controversi.

Pœnam legibus stabilitam adversus portantes arma vetita, per Judicem Ecclesiasticum, non per laicum à Clerico transgressore extorquendam esse prædiximus ex multis d. cap. 20. num. 225. ubi hujus loci fit mentio.

Verf. Utrumque tamen sit.

40 Docet Præses noster, licere secularibus Magistratibus, ac ministris spoliare clericos armis, si ea deferant, quæ laicis prohibentur, propter quod nullam excommunicationis pœnam incurrent: & in Hispania usu receptum agnoscimus, prout mox præmonuimus numero 38. Imò secularis judex, etsi per Ecclesiasticum requiratur, non tenebitur ablata arma restituere, ut cum pluribus tenet Bobad. Polit. lib. 2. cap. 18. num. 66. dixi d. cap. 20. numero 227. alios referens: nec illicitum erit laico judici Clericos sic arma deferentes capere, ut eos ad Ecclesiasticum remittat. Bobad. ubi proximè.

41 Similiter ubi Clericus venditioni, aut piscationi lege regia, vel statuto interdictæ operam dederit, poterunt seculares ministri ei retia, aves, & alia instrumenta auferre, ac sibi retinere. Bobad. num. 119. Cur. Philip. part. 3. §. 3. num. 11. & alii apud Barbof. de Jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 40. num. 141. ad fin. Azeved. in l. 1. num. 3. tit. 8. lib. 7. Recop.

SUMMARIUM.

- 1 Clerico, ac laico simul delinquentibus, an Judex Ecclesiasticus in utrumque procedere valeat? & num. 2. 8. & seqq.
- 3 Laicus in casu spirituali utrum arbiter, aut arbitrator possit eligi.

4 Non est capax jurisdictionis spiritualis, nisi ex Pontificis delegatione.

Laico & Clerico Episcopus causam spirituales nequit committere, ibid.

5 Axioma, Magis dignum, &c. quomodo intelligi, ac restringi debeat.

11 Si Judex Ecclesiasticus procedens in laicum, qui cum clerico deliquit, ob causam individuitatem illum absolverit, aut non digne punierit, laicus judex in ipsum animadvertere poterit iterum ex novo judicio.

12 Publicam, aut solemnem penitentiam agentes numquid gaudeant fori privilegio? n. 13.

14 De forma, de effectibus penitentia publica, ac solennis, & de differentiis inter utramque remissionem.

15 De interpretatione capituli. Aliud II. q. 1. n. 18. & 19.

16 Penitentes damnati per Sanctæ Inquisitionis Tribunal foris seculari subiciuntur, si postea crimen aliquod perpetrent ad jurisdictionem Magistratum spectans.

17 An judex valeat pœnas legis temperare, aut quas sententia semel imposuit, moderari? Et quid de Inquisitoribus in causis hæresis.

CAPUT XXXIV.

Ad Num. 3.

SI Clericus, vel alius qui fori privilegio gaudet, unà cum laico delictum perpetret, quisque à suo judice debet puniri, nec Ecclesiasticus ratione societatis, & connexionis in laicum procedere permittitur. Tusch. lit. C. conclus. 385. num. 17. Jul. Clar. lib. 5. Sententiar. §. fin. q. 36. num. 46. Anton. Gom. variar. lib. 3. cap. 10. numero 6. Fachin. controverf. lib. 9. cap. 31. Cancer. variar. part. 2. cap. 2. à numero 144. Farinac. in praxi, q. 8. num. 151. Guttier. latè Practic. lib. 1. q. 6. numero 7. & per totum Castill. controverf. lib. 6. cap. 165. Salgad. de retent. Bullar. part. 2. cap. 14. num. 28. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 17. num. 91. Azeved. in l. 10. num. 24. tit. 1. lib. 5. Recop. Barbofa de Jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 94. Cur. Philip. part. 3. §. 1. numero 11. in fin. Guz. de defenf. reor. def. 1. cap. 11. numero 17. Parlador. differ. 9. §. 1. numero 39. licet alii non pauci contra tenuerint, quos laudati recensent, ac Menoch. d. arbitr. casu 371. num. 13. asserens hanc magis communem, sed vix in praxi observari.

Sed priorem sententiam intelligi oportet de crimine merè seculari; nam si foret mixti fori, Ecclesiasticus etiam laicum valebit coercere, ut animadvertit Barbofa. ubi proximè, & procul dubio verum est, nisi laicus judex per capturam subditi delinquentis prævenierit. Et quanquam Ecclesiasticus per præventionem etiam adversus laicum cognoscens, ipsum absolvat, aut non pœna condigna afficiat, licebit tamen seculari Magistratu iterum judicio novo instituto, pœnam legitimam, ac facinorosi respondentem irrogare, prout regulariter in causis mixti fori observari prænotavimus variar. lib. 2. cap. 10. num. 37.

Ibi:

Enucleatus, & auctus. Cap. XXXIII.

Ibi: Laicus potest arbiter esse.

3 De causa spirituali vetitum est in laicum compromitti, sed simul cum Ecclesiastico arbiter esse permittitur. Farinac. sup. numero 24. vers. Limita secundo, Bobad. num. 93. Tusch. lit. I. conclus. 4. num. 10. Mart. Anton. Blanc. tract. de compromiss. in conjunct. q. 2. num. 62. Lanfranc. de Oratio tractat. de arbitr. part. 2. num. 24. Joan. Bapt. Peruzin. eod. tract. lib. 4. cap. 15. numero 1. Barbofa collect. cap. Per rias, num. 3. de arbitr. ubi alii, accedente superioris autoritate, ut præfati observant, præsertim idem Barbofa in collect. cap. quod in dubiis, num. 4. de consecration. Eccles. qui cum aliis collect. cap. conringit num. 3. docet quod laicus etiam sine Ecclesiastico eligi poterit arbitrator in causa spirituali, licet contra tenuerit Joan. Baptist. ubi proximè, addens quod nec incidenter laicus arbiter super causa spirituali laudem ferre poterit.

Ibi: Tametsi laicus censeri soleat.

4 Laicus incapax censetur spiritualium causarum cognitionis; nisi ex Pontificis commissione, sicut omnis Ecclesiasticæ jurisdictionis. Barbofa collectan. cap. Sacrosancta §1. numero 2. de elect. Marc Anton. Blanc. sup. numero 64. Tiraq. de jur. marit. gloss. 5. numero 178. & alii plures apud me variar. libro 1. capite 17. num. 147. Unde licet, ut mox ostendimus, arbiter cum Clerico ad causam spirituales jure constituatur, non tamen Ecclesiastico, & seculari eadem delegari per Episcopum permittitur. Lanfranc. sup. numero 25. Marc. Anton. Blanc. num. 64. vers. Præterea.

Ibi: Actum individuum nomen accipere.

5 Regula, quod magis dignum attrahit ad se minus dignum, non procedit, cum plures collectivè concurrunt unum corpus constituentibus, veluti collegium; quia non attenditur dignitas collegatum, sed quod si par fuerit, dignior pars attenditur, & ab ea communitas nomen, ac naturam accipit, ut in laicorum, & Clericorum collegio contingit. An cum plures ut singuli ad actum quemque congregantur, tunc minus dignum digniori etiam inferiori numero solet cedere, de quibus Azeved. in l. 10. num. 25. tit. 1. lib. 4. Recopil. Barbofa de potest. Episc. part. 3. alleg. 72. num. 128. & collect. cap. Quod in dubiis, num. 4. de consec. Ecclesiast. ac tract. de axiom. jur. axiom. 72. Tusch. lit. D. concl. 435.

6 Quod quidem axioma notabiliter restringitur, ut locum habeat quoties ex attractione minus dignum pateretur detrimentum, ut evenire in jurepatronatus Clericis, & laicis communi, observat D. Covarru. infra, hoc lib. cap. 36. num. 5. vers. Terriò opportunè, Salgad. de Reg. protect. part. 3. cap. 9. numero 11. non enim alteri per alterum iniqua conditio debet inferri, cap. non debet 22. de reg. jur. in 6. cum vulgatis, que congerit Barbofa axiom. 22. numero 1.

7 Præterea, limitatur, si magis dignum indigniori accessoriè jungatur? nam illud cedit D. de Faria Covar. Enucl.

huic tanquam principali. Petr. Barbofa in l. Cum Prator, §. fin. num. 112. de judic. Tusch. lit. A. conclus. 76. num. 26. Castill. controverf. lib. 5. cap. 169. num. 21. August. Barbofa axiom. 76. num. 2.

Ad Num. 2.

Sententiam suam, de qua supra, num. 1. D. Covarru. declarat, ut non procedat in causis individuis, quæ separationem nequeant recipere; tunc siquidem Clerico, & laico simul delinquentibus, Judex Ecclesiasticus in utrumque, causa cognita, animadvertere poterit propter jurisdictionis præminentiam. Ant. Gom. variar. lib. 3. cap. 10. numero 6. in fin. Tusch. lit. C. concl. 395. num. 8. Guttier. Practic. lib. 1. quæst. 6. numero 9. Barbofa de Jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 39. §. 1. num. 95. ubi exemplum asserit de mandante, & mandatario Salgad. de retent. Bullar. part. 2. cap. 14. num. 28. Bobad. lib. 2. cap. 17. num. 91. Azeved. in l. 10. numero 25. tit. 1. lib. 4. Recop.

Sunt qui existimant, quod cum Ecclesiasticus, & secularis cooperantur ad facinus, causa fit mixti fori quoad laicum, ita ut præventioni locus sit. Guaz. de defenf. reor. def. 1. cap. 11. num. 17. Parlador. differ. 9. §. 2. num. 36. & sanè quilibet judex probabilis, ac communi opinione nixus rectè procedet in laicum, qui cum Clerico deliquit, in suo foro, si illum apprehenderit, præventa jurisdictione.

Quoad civiles causas eadem est recepta distinctio, ut Clericus, ac laicus ex eadem obligatione conveniantur, si causa separationem admittat, quisque in suo foro respondere teneatur; alioqui coram Ecclesiastico uterque litigabit. Quod ita verum est, licet plures laici cum uno clerico concurrant, de quo Salgad. num. 26. Barbofa d. numero 94. vers. Verum contrarium, Bobad. cum pluribus num. 92. Azeved. num. 23. & 24. Gratian. disceptat. cap. 541. à numero 16. Cancer. variar. part. 2. num. 147. Guttier. sup. q. 43. Sed in praxi adhuc in causis individuis, & communibus Clerico, & laico; hic coram Ecclesiastico judice conveniri non permittitur, teste Bobadilla; imò secularis, qui ipsum in jus vocaverit, in foro Ecclesiastico subicietur pœnæ legis 10. tit. 1. lib. 4. Recop. ut probat Azeved. ibi, quamvis eam temperari posse ob communem contrariam opinionem, existimet Guttier. d. q. 43. in fin.

At in criminalibus, si Judicem Ecclesiasticum ob causam individuitatem laicum, qui cum Clerico deliquit, procedere contigerit, eumque absolverit, aut mitius punierit quam crimen meretur, poterit laicus denuò de illo cognoscens condignam pœnam infligere reo sibi subjecto, sicut in causis mixti fori observari præmissimus supra, numero 2. & in specie tenet Guaz. de defenf. reor. def. 1. cap. 11. num. 18. nam judex laicus non omninò excluditur propter incompetentiam, sed digniori cedit, ne reata judicii expeditio, continentia causæ divisâ impediatur, quemadmodum per præventionem in mixti fori delictis inhibetur. Sic nec regia jurisdictione illudetur, nec crimina manebunt impunita.

Cc

Ad

Ad Num. 3.

- 12 Qui solennem aut publicam poenitentiam agunt propter delictum ex iudicis Ecclesiastici sententia, nec in civilibus, nec in criminalibus fori privilegio juvantur. Clar. *S. fin. q. 35. num. 20.* Decian. *tract. crimin. lib. 5. cap. 25. num. 9.* Morla *Empor. Jur. part. 1. tit. 2. in princ. num. 143.* Bobad. *d. lib. 2. 13. num. 148.* Barbofa *addit. ad collect. cap. Aliud, 11. q. 1. Cur. Philip. part. 3. S. 1. num. 14.* Simanc. *de Catholic. Institut. quæst. 47. de poenit. & convers. num. 19.* Aliquando hi poenitentes per Ecclesiasticum coërceri possunt ob excessus, quos refert Bobadillo.

Ad Num. 4.

- 13 Contrarium placuit non paucis, ut refert Simanc. *num. 18.* qui oppinantur ejusmodi poenitentes fori privilegio gaudere in civilibus, ac criminalibus, ex Leonis Magni Pontificis decreto, in *cap. Aliud, 11. q. 1.* quod diversimodè interpretantur pronuper laudati, & alii quos adducit Barbofa in *collect. ibi*, quorum intellectus fusè D. Covarru. refert, ac refellit.

Verf. Sunt tamen.

- 14 De poenitentia solennis, & publicæ forma, atque effectibus agitur in *cap. In capite 64. dist. 50. l. 18. 19. & 20. tit. 4. part. 1.* ubi Barbofa in *collect.* plures laudavit Trident. *sess. 24. cap. 8. de reform.* ubi publicæ poenitentia fit mentio, quanquam illam exolevisse scripserit Alciat. *lib. 9. parerg. cap. 22.* Sed inter publicam, & solennem poenitentiam multum interest, maximè quia post hanc poenitens ab Ecclesiasticis Ordinibus remotus habebatur, *d. l. 19. Parrit.* Barbofa *collect. cap. 1. numero 3. de bigam. de ordin. non sic per illam Barbofa in remiss. ad Concil. d. cap. 8. numero 2. & de potest. Episcop. part. 2. allegat. 43. numero 7.* Utrum qui poenitentiam solennem, aut publicam egit, pro eodem crimine possit per laicum iudicem puniri, dixi *Variar. lib. 2. cap. 10. num. 21.*

Verf. Ipse verò minimè.

- 15 Hic tamen D. Covarru. novum addit intellectum ad *cap. Aliud*, ut scilicet ibi consultat Pontifex, quod poenitentes non deserant salutaris poenitentia progressum ad prosequendum in forensi iudicio quod sibi debetur; quid enim prodest homini univèrsam mundum lucrati si animæ suæ detrimentum patiat. Ideo magis expedit pro peccatis satisfacere, quam bona temporalia litigando tueri; nam si poenitens incumberet litibus, à salutifero statu distraheretur: & quanquam id fieri possit sine culpæ reatu, tuius erit, obsequi poenitentiali Ecclesiæ iudicio, quam forum pro bonis acquirendis, vel conservandis adire sæcularem. Quam interpretationem amplectitur Morl. *ubi sup. numero 143. verf. Sed mea sententia*, Barbofa in *addit. collect. d. cap. Aliud.* Vide infra numero 18.

Ad Num. 5.

16 Illi quibus per sanctam Inquisitionem Tribunal publica injungitur poenitentia, si crimen postea admiserint quod ad forum spectet sæcularem, per Magistratum ordinarium Iudicem coërceri debent. Bobad. *d. cap. 17. numero 148.* Clar. *d. quæst. 35. num. 20.*

Ibi: Nam licet alioqui.

17 Iudici ex causa sententiæ permittitur legales poenas mitigare; sed postquam eam tulit, moderari poenam, quam imposuit, prohibetur nisi in continenti Tusch. *lit. P. concl. 253. num. 7.* Clar. *sup. quæst. 85. num. 10.* & alii plures apud me *Variar. libro 2. cap. 9. ex num. 101.* Sed hoc speciali jure Inquisitoribus licet. Clar. *lib. 3. Sentent. S. Hæresis, num. 8.* Penna in *Director. Inquisit. part. 2. quæst. 47. schol. 72.* Menchac. *illustr. cap. 31. num. 3.* Barbofa *collect. cap. Ut commissi, num. de hæretic. in 6. prænotavi & ego d. cap. 9. num. 105.*

18 Libet hic adjicere, quod inter plures interpretationes, quas D. Covarru. supra recenset, illa communis videtur verissima, quam tradidit *num. 4. verf. Quarto frequentior*, nempe quod in *d. cap. Aliud, 11. quæst. 1.* consilium tribuitur poenitentibus litigaturis, ut potiùs in foro Ecclesiastico, quam in sæculari suas deducant actiones, ubi causæ sine tanta distractione, & strepitu peragi possunt; sed hoc reo consentiente, si laicus sit; in quo nullum poenitentium privilegium reperitur; nam jure communi cunctis laicis licet Ecclesiasticæ jurisdictionis prorogatio, *l. Episcopale 9. C. de Episc. audient.* Barbofa cum aliis *collect. cap. Significasti, num. 3. de for. compet.* Carleval. *de iudic. lib. 1. dist. 2. numero 1120.* tametsi jure nostro regio prohibeatur, *l. 10. titul. 1. lib. 4. Recopil.* ubi Azeved. quem intellectum, quanquam alium expendat, D. Covar. non impugnatur.

19 Alius etiam intellectus accommodari poterit dicto capiti *Aliud*, si perpendamus poenitentes miseratione dignos, & sub speciali Ecclesiæ protectione constitutos, idcirco possunt inter miserabiles personas reputari, quæ agentes, præsertim oppressæ, etiam laicos apud Tribunal Ecclesiasticum jure conveniunt, ut ex aliis præmissis supra *cap. 6. num. 8.* quam opinionem communem testatur Barbofa *collect. cap. Causam qua 7. num. 4. qui fil. sint legit.* Monet igitur Magnus Leo hujusmodi homines, ut omisso rei legitimo foro sæculari, ad Ecclesiasticum confugiant, cum litigare opus sit.

SUMMARIUM.

- 1 Iudex laicus an possit cognoscere de possessione rei spiritualis, qui disputent. Resolvitur ex numero 6.
- 2 Quoties possessorium iudicium habet annexam, causam proprietatis de spirituali, aut annexa, iudex laicus competens non habetur.
- 3 Nequit habere cognitionem de Beneficii Ecclesiastici possessione; quod limitatur num. 17. 4. Po-

- 4 Potest summariam habere cognitionem de proprietate, & titulo beneficii, ut se instruat ad iudicandum de possessione, si hoc illi liceat, ut volunt plures.
- 5 Si controversatur contra Clericum de possessione rei spiritualis, iudex laicus causam decidere prohibetur.
- 6 Utrum iudex laicus valeat cognoscere de possessione rei spiritualis, absque ulla proprietatis connexionem? & 5. & 8.
- 9 Causam decimarum in questione facti iudex laicus definire valeat in sibi subditum.
- 10 Idem & Ecclesiastico Iudici licet.
- 11 Quoties jus percipiendi decimas ad laicos est translatum ex concessione Pontificia, Magistratus sæculares de illis cognoscunt, sive juris, sive quæstio vertatur; quod ampliatur numero 12.
- 13 Novarum decimarum exactionis causa ad supremum Castellæ Consilium in Hispania deferuntur, & in Indiis ad Regia Prætoria.
- 14 Num laici decimarum conductores possint in foro Ecclesiastico conveniri? & numero 15. & 16.
- 17 Quomodo cognoscatur in Regia Prætorii de possessione beneficii Ecclesiastici, ne vis inferatur possessori.
- 18 Qui aliter sentiant.
- 19 Ex quibus causis Iudices Regii Prætorii habeant extrajudicalem per Iudicis Ecclesiasticos illatam, & numero 20.
- 21 De forma procedendi in ejusmodi causis, & quam cognitionem supremi Iudices habeant.
- 22 De justificatione regia protectionis, remissivè.
- 23 Quomodo compellantur Iudices Ecclesiastici ad observanda decreta Regia Cancellaria, ubi de vi auferenda deciditur, & numero 24.
- 25 In quibus causis locus non est protectioni adversus Iudices Ecclesiasticos, sæculares, vel regulares.
- 26 Nuntii Sedis Apostolicæ, qui in Curia nostræ Regis adsunt, tenentur rescripta sua delegationis, & facultatem in regio exhibere Consilio.
- 27 De retentione Bullarum, quæ apud nos est permissa, & qualiter procedatur.
- 28 Causa retentionis legitima est, si ex reo beneficii Ecclesiastici conferatur.
- 29 In Beneficiorum provisione regnicola alienigenis proponendi.
- 30 In Beneficii impetratione precatorem exprimere debet patriam suam, & diocesim.
- 31 De Beneficiis patrimonialibus, quæ in Hispania necessario conferuntur Clericis ortis ubi Beneficium vacans existit.
- 32 Per Bullarum retentionem Sedis Apostolicæ auctoritati nullum inferitur præjudicium, nec irreverentia vestigium excogitari potest, & numero 33.

CAPUT XXXV.

Ad Num. 1.

- 1 ANECS quæstio decidenda proponitur, teste Parlador. *different. 9. S. 1. numero 34.* utrum scilicet laicus iudex possit cognoscere de causa possessionis rei spiritualis, aut spirituali annexæ: de qua Guttier. *Canonic. lib. 1. cap. 34. D. de Faria Covar. Enucl.*

à num. 16. Menoch. *de recup. remed. 15. num. 210. cum seqq.* Joan. Garc. *de Nobil. gloss. 9. num. 46.* Cened. *Canonic. lib. 1. q. 45. num. 415.* & ad *Decret. cap. 4. à princ.* Cevall. *tract. de cognit. per viam violent. part. 1. q. 65.* Paz *de tenuit. cap. 12. numero 78.* Bobad. *Polit. lib. 2. cap. 18. numero 141.* Mier. *de major. part. 3. q. 11. num. 26.* omnium novissimè, ac latissimè Barbofa *de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. S. 2. num. 160. ad 179.* ubi plures utraque sententia cumulavit.

Verf. Prima conclusio.

2 Quoties iudicium possessorium annexam habet causam proprietatis super re spirituali, vel annexa, iudex laicus nullam potest habere cognitionem. Menoch. *de retinend. remed. 3. num. 328.* Guttier. *num. 44.* Joan. Garc. *num. 47.* Cevall. *num. 10.* Bobad. *ubi proxime*, & alii communiter. Unde inferitur, quod si agatur interdicto adipiscendæ, laicus iudex idoneus non est, quia admixtam habet causam proprietatis. Guttier. *num. 41.* Menoch. *de recup. remed. 15. num. 235.* etfi alii dissentiant.

Verf. Ex quo patet.

3 Sæcularis Iudex incapax censetur, si de Beneficii Ecclesiastici disceptetur possessione, absque connexionem juris proprietatis, de quo consultat Barbofa *sup. num. 175.* Guttier. *num. 26.* & alios qui ab his pro hac sententia D. Covar. laudantur.

Ibi: Cum ad justificandam possessionem.

4 Licet ad obtinendum in possessorio Beneficii probatio tituli saltem colorati desideretur, de illo tamen summarie, & incidenter cognoscitur, quod iudici laico non est veritum ad se instruendum, ut super possessione pronunciet. *num. 45.* Joan. Garc. *sup. num. 47.*

Ibi: Maximè quia in hac specie.

5 Si clericus conveniatur super possessione Beneficii, vel cujusque rei spiritualis, iudex laicus de jure competens nequit esse; nam effi possessorium deduceretur contra Ecclesiasticum de re omni profana, veluti prædio, aut domo, in suo foro deberet conveniri: quo argumento utitur Barbofa *d. S. 2. num. 157.* cui assentiuntur Guttier. *num. 23.* Menoch. *de remed. 3. num. 349.* Vide inferius num. 7.

Verf. Secunda conclusio.

6 In possessorio rei spiritualis non habente causam proprietatis annexam laicus iudex idoneus habetur. Pro qua resolutione (etfi D. Covar. displiceat,) plurimos referunt Barbofa, Bobad. Cevall. Guttier. & Menoch. & ego recensui nonnullos *variari. lib. 1. cap. 17. num. 194.* & est usu recepta, quam ex nostratibus tenent Salgad. *de Reg. protect. part. 1. cap. 1. preclud. 3. num. 217.* Bobad. *d. cap. 18. numero 141.* Cevall. & Joan. Garc. *ubi supra*: eandem amplectuntur, quando reus est laicus, Guttier. Menoch. & Barbofa laudati *num. 5.*